

Social distancing

'Anderhalvemetermaatschappij' zou wel eens het woord van het jaar 2020 kunnen worden. We worden er steevast op gewezen dat deze afstand veilig genoeg is om te verhinderen dat het coronavirus wordt overgedragen. Tegelijk wordt flink gedebatteerd of een meter afstand niet voldoende is; of juist twee meter. De een 'spuugt' namelijk verder dan de ander. Om de apen in het wild te beschermen tegen dit ook voor hen mogelijk dodelijke virus, wordt zelfs een afstand van zeven meter aangehouden tussen mens en dier. Arbitrair of niet, het houden van meer afstand leidt tot een minder grote kans op verspreiding. Iets waar we tot een paar maanden geleden nauwelijks over nadachten. Toch wist ik decennia geleden al dat ik na de verjaardag van mijn tante Gré met een verkoudheidje naar huis zou gaan. Ik had immers alle aanwezige tantes drie keer gezoend en de ooms een hand gegeven. En dat bij aankomst én vertrek. Het fysieke contact woog zwaarder dan het risico om iets op te lopen. Ik hoor mijn moeder nog zeggen toen ik een klein jongetje was: "Geef iedereen eens netjes een handje". Het was ongeleefd om het niet te doen. Maar het nieuwe kroontjesvirus heeft een ongekende impact op ons sociale leven. Het is behoorlijk ongeleefd geworden, zo niet a-sociaal, om mensen te dicht te naderen en een hand te geven. Je moet er toch niet aan denken om iemand in deze tijd drie zoenen te geven? Het kan je twee weken later duur komen te staan.

Of het gaat lukken om in onze branche op anderhalve meter van elkaar te blijven is maar zeer de vraag. De oplossingen die voor mens-menscontact zijn bedacht, variëren. Zo zijn er plexiglazen schermen die het twee geliefden tijdens een romantisch diner belemmeren om lieflijk elkaars hand vast te houden. Er zijn dwingende stickers die ervoor zorgen dat we op anderhalve meter van elkaar blijven. Stellen die boodschappen willen doen worden gedwongen elk hun eigen karretje te nemen. De een zie je vervolgens vertwijfeld met een lege kar staan wachten totdat de ander de tweede kar heeft gevuld. Wel leuk om te zien wie dan de broek aanheeft. Bijkomend voordeel: het karretje wordt je persoonlijk overhandigd door een medewerker van de supermarkt die trots vertelt dat het handvat helemaal schoon is. Een mededeling die wij dan weer belonen met een vriendelijke glimlach. En dat terwijl we nog niet zo lang geleden domweg accepteerden dat we handvatten beetpakten waar de hele dag al tientallen mensen met hun ongewassen handen aan hadden gezeten. Zonder nadenken! Ons bewustzijn over alledaagse zaken is op een ongekende manier aangewakkerd.

Gelukkig kan een romantisch dineetje nog wel romantisch zijn. Getuige de oplossing die het Amsterdamse restaurant Mediamatic ETEN heeft bedacht: Serres Séparées. Minikasjes met daarin een gedekt tafeltje, een brandend kaarsje en twee stoelen. Want waarom zou je geliefden die wel thuis in elkaars armen op de bank mogen zitten tijdens een romantisch diner van elkaar willen scheiden? Zij mogen de supermarkt met het tweekarrenbeleid lekker vergeten. Even geen boodschappen doen, maar - niet ongezien - in de glazen kas elkaars hand vastpakken en genieten van het heerlijke eten. Als apen in een hokje zonder social distancing.

Smakelijk!

Daniel Seesink (Bewust Zoo)

verzorgt verrassende lezingen en masterclasses voor bedrijven en overheden. Daarin gebruikt hij de biologie van het gedrag van dieren als spiegel voor het gedrag van mensen. Het gedrag van apen vormt daarbij de voornaamste inspiratiebron. Daniel is aangesloten bij Speakers Academy.